

for den anden Deel af Finantsperioden, nemlig for 1867—68; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette Udgangspunkt sandelig synes mig lidet holdbart. De Herrer vilde jo vide, at ifjor udffød man af Bevillingen for det andet Aar en heel Deel Ting med den fulde Bevidsthed, at de alligevel maatte bevilges, kun fordi man, dengang Bevillingen for det andet Aar blev givet; maatte ønske en heel Deel nærmere Oplysninger. For at blive ved Krigsministeriet, vil det sees, at der ikke er bevilget en eneste Skilling til de militære Bygninger; men det kan dog ikke have været Meningen, at de militære Bygninger skulde staae og falde sammen i 1867. For Marineministeriet var der ikke bevilget en eneste Skilling til aarlige Udrustninger; men det kan dog ikke have været Meningen, at der ingen Udrustninger skulde finde Sted for Søværnet iaar. Det forekommer derfor mig, at de ærede Medlemmer vilde have taget et heldigere Udgangspunkt, naar de havde taget Hensyn til, ikke hvad vi bevilgede ifjor, men til, hvad vi i Virkeligheden iaar have bevilget for Hær og Flaade, saa vilde de ærede Medlemmer see, at det overstiger 5,100,000 Rb. foruden hvad der er bevilget til Søværnet, og foruden hvad der nu er fremlagt Forslag om ved særlige militære Bevillinger. Det er altsaa ikke noget ret heldigt Udgangspunkt, det ærede Medlem har taget, og ligesaa lidt kan jeg finde det heldigt, at det ærede Medlem ikke har omtalt, hvor Meget af disse 4 Millioner han vilde give til Hæren, og hvor Meget til Flaaden, men jeg formoder, at han har til Hensigt at give det Samme, som ifjor blev bestemt for det andet Aar af Perioden, altsaa 2,800,000 Rb. eller 2,900,000 Rb. til Hæren. Da vi ikke i Dieblirket forhandle om Flaaden, vil jeg blive staaende derved og sige, at det ærede Medlems Mening formodentlig maa være den, at Bevillingen til Hæren maa nedfattes med circa 700,000 Rb., for at et Resultat kunde komme frem, som det ærede Medlem kunde være tilfreds med. Nu vil jeg indbrømme, at jeg kan forstaae det Standpunkt, at sige, at vi ikke have Raad til at udgive saa Meget til Hæren, som Regjeringens Plan vil medføre. Jeg finder, at der deri er en Tanke, som ærede Medlemmer kunne føle noget Tillalende ved, nemlig at man siger, at

saadanne Udgifter, 3½ Million, som her foreslaaes, ere for store for vort Land, og vi maae altsaa have en Plan at sætte istedet, hvorved Udgifterne blive mindre. Jeg troer, at det er en urigtig Tanke, men jeg kan forstaae, at man kan forsvare den. Hvad jeg derimod har meget vanskeligere ved at komme ud af, er, at de ærede Medlemmer ikke simpelthen have indskrænket sig til at foreslaae Hærplanen forkastet, enten ligesvem ved at sige Nei, eller ved en motiveret Overgang til Dagsordenen, hvorved en saadan Sum blev fastslaaet; men istedet derfor have fremsat et heelt Mindretalsforslag. D'Herrer have taget sig paa at være Organisatorer af en ny Armee, og den skulde kunne have for en Sum, der var 700,000 Rb. mindre end den af Regjeringen foreslaaede. Nu have d'Herrer meddeelt os i deres trykte Mindretalsvotum, at de have forvikset sig om, at deres Forslag vilde kunne gennemføres for en saadan Sum, men de have ikke paa nogen Maade oplyst om, hvorledes dette vil kunne stee. D'Herrer have ikke fundet det nødvendigt at ledsage deres Forslag med en nærmere Udvikling af, hvorledes det skulde være muligt, og hvormeget den Plan, som de have fremlagt, virkelig vilde koste. Dette er — maa jeg tillade mig at sige — en overordentlig stor Mangel; thi hvorledes skulle vi have Tillid til at følge d'Herrer, naar de ikke oplyse os om deres Hovedpaaastand, nemlig, at det Forslag, de have stillet, virkelig vil være billigere end Regjeringens. Det er bekjendt, at det ikke er saa særdeles let at udregne et Budget for Hæren, og d'Herrer maatte altsaa kunne sige sig selv, at, naar vi ret skulle have Tillid til, at de virkelig kunne gjøre sig Rede for, hvor Meget der maa kunne være tilstrækkeligt for en saadan Hær, maae de ogsaa meddele os nærmere Underretning i saa Henseende. Jeg har nu fystet endeel med dette Slags Spørgsmaal og har ogsaa gjort mig Umage for at trænge nærmere ind i d'Herrers Forslag for at overbevise mig om, hvorledes det skulde være muligt for d'Herrer at have Ret i deres Paaastand, men jeg tilstaaer, at, efter hvad jeg har seet af d'Herrers Forslag, forekommer det mig i høieste Grad usandsynligt, at det virkelig skulde forholde sig saaledes, som de sige, naar jeg